

ВЪСТАВАРИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА БЪЛГАРСКИ ТИ ИНТЕРЕСИ

ЗАМЕНИВАСЯ СЪ СЪКИ ДРУГИ ВЪСТНИКЪ

БРОЙ 16.

ЦАРИГРАДЪ 1859 Юля 11.

ГОДИНА 1

ТРИТИ ПРАВОСЛАВІЯ

Мнозина отъ нашити Българи си отвориха вече очити. Но мнозина ги дръжатъ съвсемъ или на половина затворени. При единти и други-ти съкой може да саникаса единъ трети видъ чловѣцы. Кой го извършва по между насъ чюдды-ты работи надѣски на тоя послѣденъ класъ.

Съкой отъ тия класове ся показва православенъ, но обаче върване-то на единти и на други-ты е токо различно колко-то и поведене-то имъ.

Практически и теорически три класа православіи сѣществуватъ по между насъ.

1о Православіе-то на ония хора които обичатъ Бога и му служатъ тай, както ся видѣли отъ баща си и майка си, отъ дѣдти си и бабти си, но безъ да ся испытази нѣкога и негли безъ да ся могли да разумѣятъ, защо нито какъ сѣ православни.

2о Втория-тъ видъ православіе е оноу кое-то е осозано или врѣхъ едно недостаточнѣо въспитаніе или врѣхъ едно срамно робство.

3о Третьятъ видъ православіе е пренумешество на оня които, съ едно силно учене и едно истинно великодушіе научаватъ на други-ты какво сѣ длъжни къмъ Бога, къмъ тѣхъ си и къмъ отечеството си.

Хората кои-то иматъ първиятъ видъ православіе ся припнтиватъ, когато дѣйствуватъ, не отъ началата на една просвѣтена съвестъ, но отъ навикъ-тъ или по добръ отъ чувство-то кое-то Богъ имъ е далъ, чувство кое-то ся приваща къмъ доброто и което ся отлазачава отъ зло-то.

Дѣлата на ония които принадлежатъ на втория-тъ класъ православіе, не сѣ подбудени, отъ едно такова нѣщо. Въ тѣхъ вые не можете намѣри това естествено праводушіе, което срѣщате почти и съкога въ ония чловѣцы които сѣ лишени отъ въспитаніе. У тия чловѣцы предразсудкъ-тъ е виѣсто наука, интересъ-тъ виѣсто начало.

Хората които принадлежатъ на третиятъ видъ православіе сѣ много различни. Тѣ сѣ учени, и иматъ начала; тѣ сѣ добри христіани, както ся и добри родолюбци.

За да начертаниъ подобрь тия тривидове православіи, можимъ да употребимъ едно оприличеніе засто отъ Евангеліето. Съобразно съ това оприличеніе, ние можимъ да рѣчемъ че православни отъ първиятъ видъ приличатъ на « невинни агнета » втория-тъ на « наенасытни въщы » а третия-тъ на « пастири изни съ ревность и съ наука ».

Попытайте нашити добри селяни, Българи, какво нѣщо сѣ и какво върватъ. Ше ви сѣ отговорятъ: « ние сме Българи и ние ниеже православната въра. »

Направѣте имъ още тоя въпросъ: « Но Гръцты думатъ че сте грѣцы, а не Българи. Докзательството кое-то грѣцти даватъ за това с, ч: ние сме въ една земля въ която едно время грѣцты-ты на: дозната Имперія сѣдяха и 2о че ние исповѣдаме истата въра която и грѣцты-ты исповѣдватъ. »

Като живѣятъ днесъ въ една земля въ която едно врѣмя грѣцти на Дозната имперія (или подобрь Римляниты, защото видимъ отъ исторіята че Дозната-Имперія изгуби Българія когато отхвърли Латинския тѣ языкъ и пріе грѣцкыятъ) сѣдѣва ли че нашити Българи сѣ грѣцы? Не. Нито пакъ сѣдѣва че чловѣкъ като купи една къща въ която отъ напредъ сѣ живѣли турци, става турчинъ.

Прочее кой ще заключи че нашити българи сѣ грѣци, защото сѣ живѣли въ една земля която сѣ имали (праведно или неправедно) отъ напредъ грѣцты-ты? Ония които тѣй заключаватъ сѣ или грѣцы отъ грѣцка кръвъ или погрѣчени българи. Съ една дума тѣ сѣ православни отъ вториятъ видъ.

Защото, истинно да го кажимъ, това смущеніе въ мысли, това лишеніе отъ праводушіе, това нравно развращеніе което ся намира въ православни отъ вториятъ видъ, не сѣществуватъ никакъ у нашити селяни българи, и треба тѣя нѣща да сѣществуватъ у тѣхъ, за да сѣтъ нѣкоя да заключи че ние сме еллини или грѣци, защото ж нѣчимъ въ земля-тъ въ която грѣцты-ты сѣ живѣли предъ насъ.

Дали наши ти селяни Българи, наши ти православни отъ първиятъ видъ, ще заключатъ че сме грѣци, защото то исповѣдаме православна та въра? не. Ония кои то сѣ доволни да извадятъ това дѣлзливо заключеніе сѣ, нека го кажимъ пакъ, православни ти отъ вториятъ видъ.

Защо то кои говори у православни ти отъ първиятъ видъ? здравіятъ разумъ, прирѣда та, Божія та любовь. Напротивъ кой говори у православни ти отъ вториятъ видъ? То е отъ двѣ ти едно то: или едно неучено високомеріе говори у тѣхъ, или едно срамно робство.

Да ли главниятъ порокъ на единъ православенъ отъ вториятъ класъ е една високомеріенна неученность? Видите го да зема една политическа система за едно начало на Христіанската въра, и тѣя система е панславизмъ-тъ или павеллинизмъ-тъ. Напротивъ да ли продажбата му е единъ главенъ порокъ? Видите го че членове на православната въра му ся причитатъ отъ чюдого на капейкити или лентити които му сѣ спускатъ въ жибътъ.

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ, ИЛИ АЛЕКСАНДРЪ ЕКЗАРХОСЪ.

Отъ Габрово писмото което Ц. Вѣстникъ ни дава на парчета, безъ сумненіе за да вкусятъ нашити Българи сладостити му по дѣлгоуѣменно и съ погостъма леснотія, сѣжщата брошюрка (1) на Петербургскія снѣодъ, преобразена на фанаріотски бюрекъ, посозена изново, принесена, и припечена по верховно подбужденіе.

Защо Ц. Вѣстникъ да не обияродва чпсѣо и както си е, брошюрката на Моско-

(1) Огвѣтъ Русскому Вѣстнику по Болгарскимъ дѣламъ. С. Петербургъ 1859.

витскія Синодъ? или по добръ защо сѣ я преобразили предъ да му я пратятъ.

Твърдъ с възможно Ц. Вѣстникъ да не знай това. Но пакъ и не е невъзможно да го знай. Отъ какво върваме че нашіятъ събратъ има нѣкакво познаніе отъ това нѣщо? Отъ двѣти нови прясолни които притура, спрѣчь двѣти му предисловія.

Понеже много отъ нашити спомошествователи вкусиха и двѣти нови прясолни на Ц. Вѣстникъ, ние ще имъ дадемъ благодареніето да вкусятъ и прясолити съ които Святіятъ Синодъ е почерпилъ Ц. Вѣстникъ.

Прочее ние прочитае на 36 страници на тѣя брошюрка:

.....мы знаемъ истиннаго виновника этой продѣлки, (т. е. да улавятъ Русскія книги на Турскія гюмрюкъ) самозванца Екзарха Александра, стяжавшаго въ нашею отечествѣ извѣстность тѣмъ, что собраныя у насъ для Болгарскаго народа денги онъ обратилъ въ свою собственность, нынѣ издателя газеты « Цареградскій Вѣстникъ », дружной союзницы Французскихъ Константинопольскихъ журналовъ, о коихъ мы говорили въ началѣ статьи. Предлагаемъ читателямъ рассказъ объ этомъ происшествіи, доставленный намъ изъ Константинополя и ополнѣ подтвержденный официально донесеніемъ нашего Посольства Министерству Иностранныхъ Дѣлъ:

« На невинную Греческую Патриархію, которой какъ будто съвѣше предпріедѣлено терпѣть со всѣхъ сторонъ гоненія, клеветуютъ предъ Святейшимъ Всероссійскому Снѣодомъ и правительствомъ, якобы она Патриархъ я чрезъ Турецкое правительство запретила книги посланныя изъ Россіи для Болгаріи. Просимъ сѣ не свиритъ этимъ вымысламъ. Вотъ какъ дѣло произошло: Александръ Экзархъ, самозванецъ и предводитель Болгарскаго общества, который издаетъ теперь въ Константинополѣ журналъ на Болгарскомъ языкѣ, единственно съ тою цѣлю чтобы возбудить духъ Болгаръ противъ Константинопольской іерархіи, издалъ въ прошедшемъ году Славянскій Апостолъ и Евангеліе для Болгаріи. Этотъ господинъ поступилъ въ настоящелъ случаѣ не такъ, какъ по-

тупляютъ сыны Православной Церкви. Движимый ненавистію противъ Патриархіи, влѣсто того, чтобы представитъ означенныя книги на разсмотрѣніе Патриарха и ея Снѣода, онъ идетъ къ Турку, министру иностранныхъ дѣлъ, и убедительно проситъ его вынудить Патриарха дать позволеніе на изданіе Апостола и Евангелія. Министръ письменно отнесся къ Патриарху и препроводилъ влѣсто съ тѣмъ рукописью. Вѣрній понимаетъ, съ какии прискорбіемъ смотрѣлъ на это дѣло Его Святѣйшество! Чтобы не показатъ противодѣлствіея министру и буларизму, онъ дозволилъ печатаніе книгъ, хотя Великая Церковь сама хотѣлась издать ихъ. Въ это слѣмое время пришли въ Константинопольскую таможенную книгу, назначенныя для Болгаріи. Александръ, узнавши объ этомъ и болѣе лишился ожиданіемъ посылки отъ напечатанія книгъ, слышнѣ къ министру иностранныхъ дѣлъ и донеситъ ему, что въ таможеню Галата привезены Славянскія книги, съ которыхъ заключается мысли, направленныя противъ Оттоманской державы и которая, какъ видно изъ подписи, изданы по распоряженію Русскаго правительства и Снѣода. И между тѣмъ всю эту вину сваливаютъ на Константинопольскую Патриархію и клеветуютъ на нее предъ добрыми Русскими народомъ! Мы уверены, что Русскіе не увлекаться такими сплетнями и клеветами людей отчаянныхъ. »

И на страницѣ 58 оие прсчитаме: «.....Книгъ издаеелъ Цареградскій Вѣстникъ? Положимъ, что ея издатель чуждъ Латинскому, какъ, стрѣнно, и всякому европосовѣданію; но онъ слѣа иноплеменникаи съ тѣхъ поръ, какъ ему не посылаются денги изъ Россіи, узнавнѣ ея обманъ. Къ слову скажемъ: какой бы стороной ни держелся Александръ Экзархъ, лично ли Болгарамъ связать свое народное дѣло съ ея именемъ? Цѣль не освѣщаетъ средствъ, какъ учатъ Іезуиты и пропаганды, и честна союзника, принаицамаго въ

помощь дѣлу, свидѣлствуютъ о
качествахъ самаго дѣла.

(Слѣдува).

Духовникъ Пастыри на Българскія народъ.

Всякой чувствителенъ отъ язвиста Българъ като размысли върхъ бѣдно то положеніе на сѣчка България въобще, относително къмъ духъ вно то управленіе кое то е несправедливо въ рѣцѣхъ на грѣцкото раскошно и гнило духовенство, ако да знаеше какви чувства питай и какви мысли има то къмъ Българи ти, наистина, казуваме съ невождерженъ гнѣвъ щеше да си отвърща лицето само каго видеше нѣкого отъ тѣхъ лица, а не да го озоний за пастиръ, и да му цѣлува ръка. Но по злощастію много отъ наши ти Българи нечувствуватъ колко голѣма срамота е за честолубіе то на единъ народъ по достоинствъ и по многочисленствъ отъ грѣцкитѣ, да ся остави да го управлява или по добру да кажемъ да го развращава едно неспособно и пѣсно съ беззаконія духовенство.

Подбужденъ отъ народно честолубіе нѣе треба гоголави да притърчимъ и да припадимъ предъ престолъ тѣхъ на Н. В. Благоутробивъ нашъ Господаръ и даго помозимъ да благоизволи да ся изгонятъ изъ България тѣхъ злобравни фанариотски владци които происхождатъ отъ тай долив ти и най развратни ти домочадци: кайкчий кафеждий, тахтаджий и сами чубукчий.

Фенерски ти тулудбаджи като не ся приемятъ въ нѣкой еснафъ зирадъ развращено то си поведеніе, ставатъ чубукчий на фенерско то духовенство, та діакони и послѣ владци кой то ся пращатъ въ България! Таква сж мли Българи, кои то ся грижатъ за душата ни, сир. кои то искатъ да ги погубятъ.

Тѣ като глѣдате наше то нечувствіе съ кое то ги глѣдаме между насъ, наше то немереніе и наша та слѣпота да имъ ся подгърбуваме думать. Дебели ти дървенопанци Българи trebuva да имать на глава та си насъ грѣцкитѣ! Е! Боже! търпи да та видя! Отъ кого ся говорятъ тѣхъ рѣчи? отъ свия кои то ся хранятъ отъ Българити като слѣпа.

Изгонени за скотско то ся поведеніе отъ грѣцки ти епархїи грѣцки ти владци ся тварятъ на главата на Българи ти. Г. Паисій изгоненъ, Г. Велемиѣ изгоненъ, Діонисій Силнстренскій изгоненъ, съ една дума най дошо то най развратно то и на скотско то помійше на Българи ти на главата ся натрупва. О България кята земля! до тоя степень ли си стигнала! да ставашъ приближише на беззаконія та!! да защищавашъ развращеніе то!!!

Български ти духовни лица по достойнствъ по способности, по сиромаси и безсилни можатъ едвѣмъ да ся прихранятъ, а грѣцки ти лежатъ въ раскошность Сарденапалова! Чувство родолубиво отъ страна на нашити Българи! за да потвърдишъ какво то рѣкохъ ме нека минимъ на нѣколко описанія:

Тѣхъ прокляти сынове, тѣхъ смъртни неприязни на умно то развитіе на наше то отечество за каква цѣль дохождатъ въ България! Ето за каква:

Г. Калиникъ сега ново поставенъ владка на Нишскитѣ санджакъ, есынъ на единъ тахтаджий въ фенеръ. Отъ свес то развращеніе поведеніе той стана нетърпимъ на разващени ти. Но понеже той и неговити роднини! доволно сж заслужили на фанариотска та страсть, праща ся въ България за да прихрани семейство то си и неговити ти приятели, кои то отъ сега точатъ жби за Българско ястіе и причиславатъ колко желѣнци ще земе сѣкоя.

Г. Калиникъ е свършенъ неприязель на Българити, но щотрѣси при Българити? любил ли е? Не. Сребро! сребро! че е гладенъ

вълкъ съ окапана козина (1)

Видѣхъ въ наши ти Български Книжници да хватятъ одного грѣца патриарха че былъ таквъ, онаквъ, добръ, умень и пр. и пр. Но мысли че едно сърдце истинно Българско неможе да трѣпи такова униженіе. Ще повѣрвали нѣкой че Български ти Книжници сж станали орудіе на грѣцки ти владци, че имъ даватъ похвалъ до небе то, че правятъ отъ дошавиши добродѣтели? Г. Константиъ бѣше прѣвъ неприязель Български, той бѣше лукавъ страшенъ лжеецъ и лицемерецъ. Той за интересъ ся пригвареше на Русси ти като пріятель, и тѣхъ го почитаха като св. Отецъ, но много ся изманиха, той ги добръ дѣлѣа.

Г. Константиъ много съчуваше за възстановленіе то на грѣцка та Византийска имперія, и заради това лѣскаше Русси ти, като ушъ че тѣхъ ще да имъ предстателствуватъ и помогнатъ на това. Често той бѣлуваше: и слыхахъ что Българи хотють собственною свою Іерархію изредитъ. Они не способны для того, они вси дввой народъ татарскаго свитскаго происхожденія, они равно какъ турски варварства! и други още подобни кои то оставяме.

Това ли е назначеніе то на Български ти Книжници? Да описватъ житіе то на най смъртнѣи вѣръ на Българско то имя. Това ли е исполнованіе то на програмата коя то Българскити Книжници дадохъ въ начало то на тая година? Тѣхъ ли предмети тѣхъ излагатъ за умно то развитіе на наши ти юноши? язькъ имъ за имя то!!!

Нека прочее, мли Българи да не сме както грѣци ти невѣрни нашему Султану. Нека исполнаваме къмъ него длѣжности ти си, та той безъ друго ще благоизволи да ся исполдять изъ България моралїи ти грѣци и фенерски ти ч...., и тѣхъ да си поставимъ наши отци и пастыри Българи, кои то да пасатъ природно то си стадо боголюбиво и искренно, и душа та си да полагатъ за него, а не както фанариоти ти кой то развратиха народъ тѣхъ.

(Слѣдува)

(съобщено)

Прочитае въ Пресъ д' Оріанъ:

Търново 21 Юнія — 3 Юнія.

Ако Императорско то правителство не побѣра да тури цѣрь, безчиніе то ще премини слѣдъ малко мѣрна та по сѣчка та Българска земля. Въ къщи, хора та ся обиратъ отъ бѣйлики ти и отъ чорбаджи ти кои то дигатъ съ единъ только злоупотребителствъ начинъ даноци ти на правителство то и на грѣцки ти владци. Но нѣтъ тѣхъ, две крачки далечъ отъ градъ тѣхъ или отъ село то, разбойници ги съблчатъ.

Оныя кои то можатъ да пдѣтъ отъ едно мѣсто въ друго, ялятъ сѣкога по хилядо премѣждия та да приказватъ слѣдъ като ся върнатъ отъ пѣтуваніе то си. Въ сѣкое писмо ще ся намѣри да ся приказва за едно злодѣйство, за кражба, за запправіе, за убиваніе. Ще видите подоло кратко то изложеніе за сѣчко кое то на скоро ся научихъ да ся е случило. Моля ви да не имате нито най малко то сумнѣніе, за истинно то случваніе на злодѣйства та кои то ще ви приказва на касо.

На 18 Юнія въ село то, Кара-хасанъ (Никополска каза), три часа далечъ отъ Лѣтница, разбойници ги исклаха едно цѣло домочадіе. Те подробности ти за това избѣганіе:

Десять разбойници ся представиха ча врата та на тая почтенна фамилія, най достохвална та въ селото. Іѣ ся казваха за-

(1) Нека читателя ти сравнятъ това кратко описаніе съ описаніе то на Ц. Вѣстникъ: « Г. Калиникъ..... — человекъ образованъ кой то извѣлъ отъ богословско то училище на Халики. Дай сребро, за да та похваля Ц. Вѣстникъ! Истиненъ фанариотинъ! » (Б. отъ Р.)

тѣта, и като петь отъ тѣхъ стояха вѣжъ, петь тѣ други ся вѣжкахъ вѣтрѣ; въ тоя часъ само баща та, почтенъ старецъ, и сынъ му бѣха въ къща ти. Извѣднажъ петь тѣ разбойници ги улавятъ и ги свързватъ.

Обаче четертѣ снѣхъ на старецъ тѣ, ся идеха отъ ни и ти въ къщи и докарвахъ стало то. Спорѣдъ обичай-тѣхъ на мѣсто то и спорѣдъ тѣхъ тѣхъ на странолюбіе то кой то владѣй въ България, двѣ отъ тѣхъ отиватъ да налятъ вода за мѣния ти гости, и двѣ ти други отиватъ да донесатъ хлѣбъ. Но помъ първи ти двѣ вѣзиха въ къща та, разбойници ги ги уловиха и ги вързаха. Послѣдни ти други кои то и тѣхъ идеха, като чуха единъ голѣмъ мѣтежъ и гикове въ къща та нѣхъ ся да викатъ на помощъ. Но петь-тѣхъ злодѣйци кои то бѣха останали вѣжъ промушѣха съ ножъ една та кой то бѣше несправдѣна, и отрѣзали на друга та глава та.

Колко то за двѣ ти снѣхъ кои то бѣха вѣзѣхъ въ къщи и кои то ся бориха съ разбойници ти, отрѣзали двѣ ти рѣцѣ на една та, а на друга та отрѣзали десно то ухо и ѣхъ извадиха десно то око.

Послѣ дойде рѣдъ тѣхъ на старецъ тѣхъ и на сынъ му. Слѣдъ като ги дълго временно мѣчиха, злодѣйци ги ги убиха съ ножеве. Вѣрхъ тая работа отгорѣ другиятъ сынъ на домочадіе то ся завърна отъ нива та. Той захвана съ убийци ти една неравна и страшна борба; но напослѣтъкъ и той падна отъ удари ти имъ. Най малка та отъ дщери ти на възрастъ 15 годишна бѣше останала. Разбойници ти ѣхъ развѣшиха глава та на двѣ. Слѣдъ тая послѣдняя храбрость тѣхъ прѣмѣнаха презъ село то и хвърляха пушки въ знакъ радостъ. Какво можа да приложѣ слѣдъ тая свирѣпи сѣбни! Такова бѣхъ шастіе то на най почтенно то домочадіе на село то Кара-Хиссанъ. Погубваніе то му причини голѣма скръбъ на ближни ти му сѣха. Защо то, съ богатство то си и съ добри ти си дѣла това домочадіе помагаше на сѣкого. Кога то нѣкой не можеше да плати даноци ти, отпращаше ся на това домочадіе и приемяше непременно нужно то сребро.

Тая тайфа хайдути опустошава каза та отъ петь шестъ години насамъ.

Въ Момина Кисурѣ (Пазарджикска та каза) една друга тайфа разбойници улови чѣтырма христїани и ги заведе въ гора та. Между тѣхъ чѣтыри злощастни имаше и единъ старецъ. Разбойници ги го заклаха. За откупваніе то на трима та други искать 20,000 гр.

Въ Панагюрище едѣмъ можѣхъ ся връщаше отъ едно ближи село у дома си и носеше малко сребро. Разбойници ги го уловиха и го заклаха. Слѣдъ 12 дни, намѣриха тѣло то му наранено и вмрпсано.

Въ Риховица, разбойници вѣзиха въ една къща глѣто стоеше единъ старецъ и бабичка та му. Слѣдъ като имъ зѣха малко то сребро кое то имаша заклаха единиятъ и другиятъ.

Въ Русчукъ, единъ разбойникъ кого то снѣхъ ти познаватъ и кой то свободно обикаля, вѣзѣ предъ малко въ една къща. Слѣдъ като обезчести съпруга та, закла неѣ и мѣжъ тѣхъ.

Въ Стрелча, една многобройна тайфа разбойници заградиха (бастисаха) 8 души кои то бѣха ходили да работятъ въ ближни ти градове и имъ зѣха малко то пари кои снѣхъ имъ.

Въ Маглинъ, жена та на нѣкой си Петръ барабанковъ ся намѣраше въ градина та си и ся занѣмаше да ѣ обработва. Единъ Турчинъ вѣзѣа, ся хвърля върхъ неѣ и ѣ обезчестява. Думатъ че умрѣла отъ насиліе то кое то ѣ направило. Макаръ жители ти и да ся плачатъ, увѣрватъ мѣжъ че виноватиятъ е свободенъ.

Забѣлѣжѣте че злодѣйства та отъ кои то Христїани ги сградѣтъ стоятъ почти сѣкога ненаказани, ако и Порга та да испитва точно, и иска мюзюлмани и христїани да сж еднакво покривителствуватъ. Но сѣдѣти не

припознаватъ свидѣтелство то га Христїани ти противъ Мюзюлмани ти, какво то и да гогори за това едно слово отъ Г. Англійскаятъ посланикъ, кое то прочетохъ тѣхъ дни. Ненаказваніе то насърчва злодѣйци ти, като е почти мѣчно да ся намѣратъ свидѣтели мюзюлмани зашто то въ сѣчка България има малко мюзюлмани въ селата и градища та.

Извѣдѣтъ 20 Юнія — 2 Юнія.

Тука ся намѣра отъ нѣколко врѣмѣ Динъ Императорски комисаринъ (забитинъ) кого то угодно познаватъ жителити и добро-чувствено го поминатъ; той комисаринъ е колонель Нусретъ бей.

Слѣдъ послѣднѣи бѣи съ Руссїя, кога то бѣше нужно да испитатъ балканъ тѣхъ отъ крадци ти и отъ убийци ти на кои то леглата бѣха тѣхъ планини, Императорско то правителство избра Нусретъ бей и го прати на помощъ на Българскитѣ народъ. Сѣкой знаѣ че малко мѣсяци бѣхъ доволни на тоя колонель за да истреби разбойници тѣхъ да введе на сѣкѣдѣ порядокъ тѣхъ и тишина та.

Обаче, между злодѣйци ти кои то опустошаваха България, имаше единъ видъ отъ тѣхъ различенъ отъ други ти, аоне отъ образѣтъ тѣхъ. Тѣхъ прѣтѣглиха върхъ тѣхъ сѣвѣнваніе то на императорскитѣ комисаринъ. Слѣдъ като наказа злодѣйци ти кои то сж по голѣми ти пѣтища, Нусретъ бей бѣше длѣженъ да накажи и други злодѣйци, не малко опасни; зашто то, като злоупотребляватъ властъ та коя то имъ е дадена, тѣхъ сто-риха, безъ познаніе то на правителство то, треба да го рѣчемъ, жѣни беззаконїи. Тѣхъ сж малки чиновници кои то събѣкохъ каза та колко то шѣха. По рапортъ тѣхъ на Нусретъ бей правителство то ги извади отъ служба и колонель тѣхъ, като си свѣрши длѣжность та, върна ся пакъ у Ц. граѣ.

Връщаніе то му е единъ празникъ за жители ти. Нѣе имаше только зѣни да по-правяме. Цѣль та на дохожданіе то на Нусретъ бей, бѣ нарежданіе то на смѣтки ти Гюмюшъ Герданови и на други мѣчители на кои то богатство то ся дрѣжи отъ негово то, и на кои то шастіе то ще послѣдѣ на силно негово то. ички треператъ: тѣхъ вече сѣспиха праводуше то и строгость та на колонель тѣхъ и друго нема да чакатъ отъ него оспѣлъ сжѣл. Ето зашто тѣхъ треператъ, а нѣе дѣхаше.

Гюмюшъ Герданови и неговѣ ти съучастници имать една партїа: това ся разу-мѣва отъ служби ти кои то е правилъ и отъ богатство то му. Но нехѣтъ защитители или покровители между високи ти чиновници. Съ удивленіе ся научаваме, че Нусретъ бей сѣвѣщува нечакани мѣчнотїи. Тѣхъ прѣпятствуватъ на изглѣданіе то на смѣтки ти кои то е длѣженъ да предаде на В. Порга. Малъ Мидюри, Тахиръ Ефенди не треба не ли да му помогатъ въ тоя подлогъ? Отъ друга страна; види си че нехѣтъ да потулятъ жалби ти кои то ше да произвѣзатъ. Грѣцкитѣ владци, Г. Пайсїй, нагрозѣвъ не бѣше ли длѣженъ да дойде на помощъ на прѣтѣсенїи ти, и да доведе поскоро частъ тѣхъ на поправаніе то?

Макаръ и да ся пѣлватъ тѣхъ мѣчнотїи, нѣе ся намѣваме че Нусретъ бей ше сполучи да исплѣни служби та си. Ако иска да познѣи сѣчка та истинна, както не ся сумѣваме за това, ше ся научи. Зашто то отъ Родопъ до Балканъ тѣхъ снѣхъ ся оплакватъ; неможе ся намѣри нѣти едно домочадіе кое то да не е пострададо отъ Гюмюшъ Герданови и отъ съучастници ти му.

Мюзюлмани и Христїани, най повечъ сиромаси ти, сж пѣли отъ надѣжда въ Нусретъ бей.

Габрово, 14 — 2 Юнія

Повече отъ единъ пѣтъ, чрезъ почтенїя тѣхъ ви вѣстникъ, виѣхъ подлѣхте една помощна рѣка на прѣтѣсенїи ти. За това молимъ ви да дигните гласъ тѣхъ си, противъ насилїа та, съвѣсѣвъ прогнѣни на отеческата вода на Н. И. В. Султанъ тѣхъ на кои то сме

предметъ отъ двѣ години насамъ, отъ стра-
на на юшюрджий ти, на оня кои то дагаты
данокъ тѣ на свини ти и още на нашаты у-
правителъ Аллахъ-ед-динъ паша.

По оная година юшюрджий ти стѣбраха
юшюръ тѣ въ наша та областъ съ начинъ
да расплачаты сѣрца та на оня кои то па-
зятъ малко челоуѣчество и състрадавѣе къмъ
подобни ти си. Скъбни ти и отчаяни ти ви-
кове кои то ставаха кога то тѣ минуваха
по колиби ти ни ще съжелятъ души ти отъ
железо. Юшюрджий ти и Чорбаджий ти сто-
яха само тѣ нечувствителни на жалби ти ни.
Всеуе, злостастни ти селяни ходиха въ гра-
децъ тѣ за да пскатъ правда. Юшюрджий ти
ти употребяваха като скотове.

Въ това бѣдно състояние, много жите-
ли отъ колиби ти ся рѣшиха, не безъ да
ридають дълбоко, да на пуспаты башини ти
си огнища за да идатъ на друго мѣсто по
добръ управляемо отъ нашаты градецъ и
гдѣ-то слабиятъ да е помалко притесненъ
отъ свини тѣ.

Около петъ стотинъ домохадѣя оста-
ха отечество то си, като калляха чорбаджий
ти и юшюрджий ти. То бѣ едно окръбно зръ-
лище да глѣда нѣкой толко окаянии, стлѣ-
ти на очи ти, да взачатъ отподирѣ кола та
си сатоварени съ покщичини и да носятъ
ла грѣбъ тѣ си нѣколко кокошки, единственъ
имъ кой то имъ останалъ.

Сега, колиби ти сѣ въ едно състояние
подобно на онова въ кое то ся намираха
сѣдѣ чума та.

Забѣжете, моля ви, че Габровско то
окръжие, като е безплодно, не требаше да
плаща юшюръ, както бѣше, има десетина го-
дина.

Оныя кои то събираха налогъ тѣ на
свини, тини отнеха малко то вещество кое-
то ни бѣше останало. Вашия тѣ кореспон-
дентъ отъ Търново ви е приказалъ за тоя
налогъ. Знѣте че плащаме 15 гроша за е-
дна свиня, вмѣсто три гроша кои то плащаме
до сега. Кореспондентъ тѣ за кого то
говорихъ ся надѣваше че требителство то и
испѣли та на оныя кои то го събиратъ ще
иматъ предѣли, и ние ся лажяхме че безза-
кония та имъ не ся ухитратъ преди да дой-
датъ да ни посѣтятъ. Уви! ние ся измани-
ме. Тѣ слѣдватъ грабительства та въ наше-
то окръжие кикто направиха въ други ти:
вагисаха въ театери ти си превъсходни су-
ми и дагаты единъ налогъ четири петъ пѣти
по силѣ отъ оня когото то треба да плаща-
ме. Ако нѣкой ся отъче да плаща, водятъ
го при кадиятъ. Наши ти кети Българи не
знаватъ добръ да ся изяснятъ по турски (Га-
бровско то окръжие е населено само съ
Българи) и заради въронспѣднѣ ти ся у-
бѣдени, отказватъ да ся кажатъ предъ ка-
дия та; яроче населени сѣ да плащатъ въ-
ображени дългове.

На 20 Априля, притеснения ти рѣшиха
да извѣстятъ мѣки ти си на по голѣми ти
власти. Но като знаяха че чорбаджий ти ще
потулятъ оплакванія та нѣкъ ще интригувать
при Търновския тѣ мезлишъ за да покажатъ
че нѣматъ причина, тѣ положиха жѣлби ти си
врѣхъ една книга кои то залепиха, презъ
нощи та на кула та на часовникъ-тѣ. тѣ ся
надѣваха, въ простодушіе то ся, че мюдю-
рятъ тѣ нѣ, кога то ся научи какъ то е пи-
сано че прати жалби ти имъ на търновскыя
управителъ, и че тоя паша ще прѣеме заш-
та та на тѣя окаянии. Прокляванія та кои
то правяха врѣхъ оногова кой то дерзай
да отпечни книга та отъ кула та ти увѣря-
ваха че мюдюръ тѣ ще ся научи за съ-
държаніе то и. Вонстна чаканіе то нѣкъ не-
бѣ напусто козко то за послѣдняя та точка.
Три дни, нѣкой несмѣя да отнеме книга та
и мюдюринъ тѣ можѣ да ся научи за онова
кое то народъ тѣ бѣше обнародвалъ. Но
както ся види, той не е ималъ благосклон-
ность тѣ да съобщи това на управителъ,
поне ние не знамъ тоя послѣднѣтъ да е
заповѣдалъ да испитатъ за тѣя оплакванія,
макаръ и да посѣти градецъ тѣ ни на 24
Маѣ.

Колко то за търновскыя ти управи-
тель, Аллахъ-ед-динъ паша, той ся малко
занималъ за християни ти. До сега не ся е
отговорилъ на поздравленіе то на християни
ти кога то минува презъ улици ти; но иска
да ся отнесатъ съ церемонія къмъ него; и
сѣ сѣща та ся рѣка бѣе съ камини оныя
кои то отъ невниманіе не му ставатъ на
крака кога то минува. Мезлишъ тѣ не е
нищо предъ очии му; паша та дѣистаува
споредъ фантазія та си, безъ да извѣсти
нѣкому. Искѣ ли да накара да подишатъ нѣкому
нѣкой мѣзба та, заповѣда да му донеса-
тъ печати ти на чорбаджий ти на села та
и градища та, безъ да кажи защо, и извър-
шва намѣренія та си въ нѣя то на сичка та
кназа безъ да ся обезпоява да ли това
имъ е угодно или не.

Три ти или четири ти дни презъ кои
то живѣ въ наше то мѣсто, повѣка чорба-
джий ти и ги накара да подишатъ нѣкому
си мѣзбати, отъ кои го една та думаше че
Габровски ти жители молятъ покорно импе-
раторско то правителство да имъ даде до-
зволѣніе да съграждатъ, съсъ тѣхни иждиве-
нія, една къшла. Това като стана, той за-
повѣда да начнатъ отъ утрѣ то да работя-
тъ. Исто зо ся случи въ Травна, градецъ
населенъ исклучително отъ Българи. Съдър-
жаніе то на други ти мѣзбати кои то наши
ти чорбаджий подписаха, е непознато, за-
що то нѣкой не ситѣ да пита паша та за
тоя подлогъ.

Знамъ че Н. П. В. Султанъ тѣ има
отеческа утроба за сички ти си подданни
безъ отличіе на вѣра та, и при това ние
сме твърдѣ злочастни, и нане то състояние
е толко по нещирно козко то ние ся падѣ
вахме за едно угѣшеніе слѣдъ сичко което
чухме да ся говори за клоненія на Тур-
ція къмъ просвѣщеніе то.

Имаме въ градецъ тѣ ся единъ гарпъ
зонъ отъ 80 души; ако нѣмѣхме гдѣ да ги
дръжимъ и ако наше то окръжие не ся е
исчерпало отъ сѣкажѣвъ видъ притесненія,
управителъ тѣ можеше съсъ нѣмѣхъ нача-
нѣ да се извини, като ни кара да съграждаме
една великолепна къшла, каква то я той иска
споредъ добриятъ вкусъ.

Немамъ врѣме днесъ да ви говоря
за постѣпки ти кои то направи за да ни
принуди да преобрѣтемъ на къшла едно зда-
ніе опредѣлено за училище, и козко то не е
свършено още заради голема ти ся разжѣри
не състрахерли съ богатството на жители ти
това намѣреніе на управителъ тѣ твърдѣ ни
наскърби. зашто то за въспитаніе то на деца та,
една къшла не чини едно училище.

Изобилнѣтъ духъ на нашаты управи-
тель го заведе и до друго измысливаніе още
по вредително за кети ти Българи. той
предложи съсъ заповѣдъ на жители ти на
колиби ти, да плататъ една чиятъ отъ да-
нокъ тѣ, койго щѣтъ да дага отъ нагрѣдъ
отъ нѣкои турски села; дава за при-
чина че жители ти на тѣя села ся смалили
презъ послѣднѣтъ бой, за кого то сѣ дава-
ли войни.

Свършвамъ съсъ една послѣдѣя случка.
Аллахъ-ед-динъ паша примолни отъ метро-
политовъ тѣ архидіаконъ хвѣрти въ разбѣи-
ческа та тѣмница много отъ учители ти
Търновски. Тоя учителъ не бе набедеиъ за
никаква грѣшка; но обзрѣвахъ го че отаратилъ
на единъ отъ българи ти въстаници въ Па-
риградъ, едно писмо кое то парализо раз-
дражителность та на Н. П. и не дозволѣха
на невиннѣтъ да рѣче двѣ думи за оправ-
даніе-то си.

ИЗГЛѢДЪ НА БЪЛ РАБОТИ.

Приѣхмѣ новини ти си отъ Българи кои то
ся до 29 Іулия.

Околности ти на Панагюрище ся избавили
отъ притѣсненіе то кое то разбѣици ти
правяха. Благодареніе на дѣятельностьта на
Х. Мустафа ага, той ввелъ спокойность та
между наши ти Българи въ Панагюрище. Тѣ

предъ врѣме не можѣха да пѣзвѣзатъ отъ въ-
нѣ село то си за да тѣртуватъ, безъ да ся
случи нѣкое жалостно приключеніе; но сега
слѣдъ избиваніе то на хайдунѣ ги, хора та
ся не боятъ и съкои свободно захванѣа си
гледѣ работата по поле то.

Такива подобни заслуги, кои то честно
то ни Отоманско правителство прави на Бъл-
гари ти чрезъ Чиновици ти си, сѣ много
дълго и много по драгоцѣни отъ поведѣніе
го и заслуги ти на духовни ти ни непра-
родни пастири. Управители ти ни въ обще-
ственнѣтъ ни живѣтъ ся ревностно трудятъ да
укрепятъ благодѣнствіе то на поданици ти,
но Гръци ти владци, хранения въ роскош-
ность та, иматъ за правило и начало не сѣмо
да съблѣчатъ и да притѣсняватъ стадого си, но
оше и да му даватъ прѣдѣри кои то чело-
вѣческа та душа, нѣто челоуѣческо то око
не може да търпи.

Отъ тѣхъ единъ сѣ Г. Пасей, Г. Гри-
горъ и пр. за които П. Вѣстинъ хули Бъл-
гарія че ги милостиво поминавалъ, ако П. Вѣ-
стинъ е станалъ орудіе то на фанариотски-
ти злоупотребленія, ако отдава похвала на
лошавина та, ако предъ негови ти очи зо
то е добро, ако е станалъ защититель тѣ на
развратность та на грѣци ти владци, то
Българи ще прѣтърпи съ сѣкой призрачно-
сть, тѣя хули.

Приѣхмѣ доста подробности отъ Вѣ-
на за наводненіе то кое то стѣнало въ тол
градецъ. Страхъ тѣ на жители ти бѣлъ го-
лѣмъ, и вода до толко прѣтѣла улици ти и
къщи ти, що то хората за да ся избавятъ би-
ли принуждени да ся качватъ по гирити и
по тавани ти. Ни единъ челоуѣкъ не се уда-
вилъ. 5-6 здания съвсѣмъ заглечени, а
повредени ти сѣ много. Но онова козко то най
много оскърбило жители ти е поврежденіе
то на Църковия ти работѣ, гдѣ то вода та
излѣзла по горѣ отъ св. Престолъ.

Имаме предъ очи ти си двѣ Кореспон-
денци отъ Търново, двѣ Кореспонденци ду-
маме, но толко противорѣчни що то невѣз-
можно е почти да се издѣри истина та. Оба-
че за да ви извади отъ това сплетеніе,
едно съобщеніе отъ вероятенъ источникъ
ще ни стѣни за поводъ. И двѣ ти тѣя любо-
пытни кореспонденци сѣ отъ 16 Іулия.

Прочее една та отъ тѣхъ дума че
въ Г. Григорово то поведѣніе станало едно
толко чудно примѣнѣніе што то се прикѣс-
налъ та подарилъ на училище то 15,000 гр.
Истина чудо! но изясненіе то му е твър-
дѣ лесно. Познаватъ добръ тайна та на фа-
нариотска та политика, козко дава едно за
да земе сто. Ако наши ти Българи въ Тър-
ново не бѣха разумѣли примка та козко то
Г. Григоръ имъ залага чрезъ тоя подарѣкъ,
тѣ не би го имѣли приели. Защо то, рѣко-
хмѣ го и ще го поесторѣтъ на едно съ ста-
ринтъ стихотворецъ, въ дарове ти на грѣци-
ти ся крѣе голѣма лукавщина.

Освенъ това, Кореспонденция та забѣ-
лежва че Г. Григоръ щѣтъ за напредъ ли
ся трудѣ за напредѣніе то на училище го;
негли за ненапредѣніе то му.

Накъ друга та кореспонденция ни из-
вѣстѣва че Г. Григоръ разиратилъ дѣ да си
попове и игуменѣ писанка та Търновска Ка-
за да събиратъ вонтията му за нова та вто-
ра година, съ други думи, да съблѣчатъ
кети ти Българи.

Като гледѣе толко противорѣчіе въ тѣ-
хъ и като сме утѣрени че нѣто нѣкъ малко
добро може да излезе отъ Г. Григорія, ре-
шихме да обнародваме само втора та, като
истинна.

На 21 Іулия начваха въ Търново годи-
шни ти испитанія и сѣ свършати на 28. увѣ-
рѣватъ ни че въ тоя градъ, отъ 10 години
на самъ испитанія не станали. Това обстоя-
телство содружено съ успѣхи ти на учени-
ци ти и съ трудовѣти на учители ти напра-
вило това торжество впечатлительно. Удовле-
твореніе то и съчувствіе тона народъ тѣ кѣ-
мъ просвѣщеніе то сѣ достояни да зематъ
най голѣмо то ни съчастіе.

Училище то въ Габрово начина да въстѣ-
па въ ко добръ редъ, единъ новъ учителъ
кого то поставили ся трудѣ да постави ре-
дѣ тѣ кой то отъ първѣтъ е владѣтелъ.

Една Кореспонденция отъ Търново до
Пресъ а Орианъ извѣстѣва едно плачевно при-
ключеніе. Едно цѣло домохадѣя отъ Лѣтѣла
(Николотска каза) е било жертва на Криво-
пѣйство то на разбѣици ти. Ние ще обиро-
дваме съ сички ти подробности тѣя Корес-
денция козко извѣстѣва едно множествѣ дру-
ги убійства кои то сѣ случили изъ Българи.

Една друга отъ Пловдивъ до истѣтъ
Вѣстинъ описѣва положеніе то на жители ти
на тоя градъ и на околности ти, кои то по-
страдаха и страдагъ още отъ злоупотребленія
на Гюмюш Гердаюглу. Какво негодно ща-
стіе за наши ти Българи! Страдагъ, теглѣтъ
отъ кого? Се отъ Гръци ти. Види ся че това
грѣцко племе е родено само и само да ма-
чи и да прави разни безаконія!

Споредъ П. Вѣстинъ, прѣтѣснѣ ти граждани
« прѣтѣснѣтъ, Българскыятъ языкъ кому то
отзвѣтъ отъ давлѣ не сѣ чувалъ въ Църквити
и училища та си. Тѣ призоваи за учителъ
Г. І. Х. Константиновъ. Насѣдно съ прѣтѣснѣ-
ти Българи, нѣсѣмъ молигѣтуваме постоѣнно
съзласіе.

Сѣкога похваляхмѣ оныя отъ Български
ти градове и села на кои то училища та
ся управляватъ съ добръ духъ. Сега имѣме
накъ случай да дадемъ тоя свидѣтелство и
на наши ти Българи въ Жерѣвѣ тѣя и въ
Прилепъ. Тѣя първати като познали сѣмѣста
на ученіе то ся трудѣтъ чрезъ чести ти
си съборія да наредѣтъ училище то си врѣ-
хъ тѣрѣи основи. Такива достохвални при-
мѣри ни докарѣватъ голема радѣсть.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА БЪЛГАРИЯ.

ПЛОВДИВЪ 1856 Іун. 17.

Най-блѣстателный изразъ на католи-
цизма, празникъ-тѣ la Fête dieu, бѣде просла-
вень тука въ замѣнѣиый четвъртъкъ съ едно
голѣмо тържествѣ, въ Българско католическа
тѣ тука черква Saint-Louis, украсѣенъ съ
цѣта и вѣтѣи, четирѣ-ти ягли на простран-
ной дворѣ предѣгѣлявахъ четири павилиона,
на чѣна съ сѣкли платове и сѣ цѣзги. Г. нѣ
А. Каноза, епископъ отъ Крожъ и апостоли-
ческыя владѣи на Сербъ. придруженъ съ
цѣлото свѣщенство въ свѣтло облекло, прѣ
нее Saint Sacrement съ примѣрно едно
благословѣніе. Млада двѣойница, обѣтѣна
въ бѣли дрѣхѣи разрядѣна ядна рада зръ-
гахъ цѣтѣ прѣдъ хода на св. тайна.

На тържество то присѣдѣхъ и Г. нѣ
Консулъ Французскы; много обѣе платѣхъ
въ очи това, гдѣ то Г. нѣ Австрійскы Кон-
сулъ не ся чамѣри сѣхъ въ такѣвъ едѣлъ
обѣзѣ, у кой то рѣшѣно го чѣстѣ
тѣрѣува да задаѣа политическы, нѣкъ атѣлѣ
раздѣры.

Православни ти прѣсѣтѣвѣици отъ
любопытство въ тоя обѣзѣ уѣтѣна едно исти-
но удоволствіе отъ «зачочнѣніе то кое то вла-
дѣне, отъ арнонѣиѣта на музѣиѣ тѣ, козко то
така сполучно сѣдѣрѣхъ млади Българо-като-
личѣта.

Какъвъ успѣхъ, какѣва разликѣ сѣгѣтѣамъ
у тѣмъ мѣтоиселѣиѣ Българо-католическѣ
общинѣ слѣдъ 18 години. въ козко то тѣа
честите имъ управляѣа Г. нѣ А. Каноза? за
къкъвъ успѣхъ можѣхмѣ да ся подѣемъ нѣкъ
православни Българи ако бѣхѣ-ся удостоѣ-
ны да имѣме свое народно православно духо-
венство, козко то да ся грижи отечѣсти за на-
шето просвѣщеніе!

ТЪРНОВО 16 Іулий 1859.

Владѣка та ни Григорій за да удоуле-
твори загубага козко то видѣ въ жители тѣ
на Жѣлѣзника, заелъ са е съ четири рѣдѣ
да я поправѣ отъ тукашни тѣ.

Отъ какъ е дошелъ съ голѣма дѣятел-
ность събира вонтията си за новата вторѣ

ятинцата на Д. Цанков.

ИЗВѢСТІЕ

Извѣстятъ са Българити че святиици-тъ на народи-тъ Българ-скѣ въ Цариградъ черкова сѣ аргосаи отъ Гръцкия-тъ Патриархъ за никакъ причина, която въ повелѣ-ния не обнародване. Сиречь това днесъ нѣма литургія въ речені-тъ черковѣ.

1859 Юлія 12.

Гръцкіятъ патриархъ аргоса, ка-кто видятъ, нашити святиици Бъ-гари въ Цариградъ. Твърдъ точното твърдъ въроятното приказаніе на случкити които ще обнародване ще научи на нашити Българи обстоятел-ствата въ които това аргосованіе сѣ е изрѣкло.

Ние можимъ да испитаме какво чини това аргосованіе. За днесъ ние не ще го направимъ. Ще сѣ ограничимъ да кажимъ че вчера въ Неделя, 12 Юлія, нема служба въ Българската църква; и че ние бѣхме лишени отъ църковни-ти молитви.

Каго нашити Българи не знаяха това съ врѣмѣ, и като съкой отива-ше на черкова, и като бѣше твърдъ мжно да расправятъ на съкой врѣмѣ защо нашити святиици не служяха него день святата литургія, побърза-ха да напечататъ особито погорно-то извѣстіе и го раздадохъ на сички-ти които бѣха дошли въ църквата.

Новината на тия случаи ще кп-ни съ скръбъ въ сичка Българія. За-щото ние познаваме нашити Българи. Ако обичатъ Бога, тѣ обичатъ и о-течеството си, и ще бѣдѣтъ чувстви-телни на обезчестеніето което грѣ-шници имъ направиха.

И първо, въ това аргосованіе има едно обезчестяваніе противъ Бо-га. Защото магесникътъ Симонъ, ка-кто знаятъ, сѣ счита пръвъ между еретикити.

Защо го нарѣкоха прѣвѣтъ ере-тикъ? Защото най прѣвъ смѣла да пре-дложи на Св. Петръ да му продаде святиици нѣща.

Прочее отъ приказваніето кое-то ще изложимъ по долу, съкой ще види че аргосованіето което грѣшкіятъ патриархъ направи на нашити святии-ци има за причина или за случай продажбата на правото за женидбата; и женидбата е едно отъ тайнствата сиречь едно отъ най святити нѣща и съдовательно едно нѣщо на върата което не може да сѣ продаде.

Има още въ това аргосованіе едно обезчестяваніе противъ отечест-вото ни. Защото като аргосаха наши-ти святиици, грѣшници ни паслиха да идимъ при тѣхнѣти попови. Прочее, грѣшката патриархія, грѣшкіятъ синодъ сичкити грѣшци попови, събрани нѣматъ никакво право да каратъ грѣ-шкити попови да ни вѣнчаватъ, испо-вѣдватъ или кръщаватъ, и ние немаме право да караме Български святии-ци да вѣнчаватъ, да исповѣдватъ или да кръщаватъ грѣшници.

Ако има на свѣтътъ нѣкой на-родъ който да има право да вѣнчава, да исповѣдва или да кръщава другици народи, той народъ трѣба да е Еврейс-кіятъ, защото Исусъ Христосъ, отъ е-дна страна человекъ, сѣ роди отъ Еврейс-кіятъ народъ; още отъ Еврейскіятъ на-родъ сѣ излъзи дванайсѣдѣтъ апостоли и сѣдмѣсетѣтъ ученици.

Прочее, той народъ, който, спо-редъ фанариотското православіе, тре-бане да има право да кръщава, да ис-повѣдва и да вѣнчава другици, Богъ го осѣди да сѣ губи между множес-твото на другици народи, или подо-брѣ, като богоубіецъ, да сѣществува при и отъ вѣнѣ другици.

Смѣлость-та на грѣшници които искатъ днесъ да ни ПОГРѣЧАТЪ въ върата е равна на смѣлостъта на Ев-рейци за които толко често сѣ гово-ри въ Евангеліето, и които противъ волята на Апостолити искаха да на-силътъ покрѣстелити погани да сѣ ПОЕВРЕЯТЪ.

А сега какво нашити Българи треба да правятъ? Треба ли само да сѣ благодарятъ да чувствуватъ и да иматъ погнусеніе, умураза и противо-страстіе къмъ грѣшници заради това ново обезчестяваніе?

Не, нашити Българи сѣ дължни да зематъ, безъ да сѣ маютъ, прилич-нити мѣрки и срѣдства за да не прие-матъ пакъ нови обезчестяванія, за да излъзатъ отъ срамното си робство, за да намѣрятъ изново старото си вѣро-исповѣдно достоинство и за да да-датъ на духовенството и старото му народно достоинство!

Кои сѣ прочее средствата съ- които да сѣ изпълни тая цѣль къмъ която въздишѣтъ, къмъ която клонѣтъ, и която желѣатъ, ние го зна-имъ. Сичкити ония Българи които и-матъ истинно Български сѣрдца?

Тия средства не сѣмъ многочисе-нни.

На кжсо, само едно средство има. Да, като разгледаме сичко добръ ще ви-димъ че има само едно средство чрезъ което можимъ съвсѣмъ да сѣ отър-вемъ отъ грѣшното нго, за да сѣ зе-лемъ старото вѣроисповѣдно досто-инство което ни сѣ отнели и открад-нали, за да престанемъ да сме тѣмъ илоти (роби) и за да станемъ единъ христіански народъ.

Това средство е лесно. Нашити Българи го познаватъ. Ония които не го познаватъ ще го отѣрятъ безъ нѣма. Прочее ние не ще говоримъ за него. Ние оставимъ грижата на нашити бащи, на нашити историчес-ки паматници да говорятъ на сѣкого отъ нашити съотечественици.

Г. Управителю на Българія!

Колкото много вещество и да имате за вѣстника си, колкото и да мѣстѣте да записвате вѣки главите на нѣкои погрѣшци Българи съ владѣшкѣ работи, уиѣ като и вие да гледате по-скоро да сѣ обогатите, както правятъ другици Български вѣстнико-издатели, ние кате глѣдаме и сѣки день прѣдъ очи имаме тѣхнѣтъ противъ нашитъ

окалнии Българе злоупотребеніи, молиме ви да вѣстните дошнѣтъ имъ нѣколко редове, въ почтенныя вашъ листъ, да чие я мало и голѣмо какво правѣтъ Гръшнѣтъ.

Г. Христо П. Димитровъ отъ Солунъ миналата недѣля като поиска да сѣ жени, отиде при Солунския владыка да сѣ земе вулж и да сѣ вѣнчѣе на Българскѣтъ чер-ковѣ, знаеете че му искахъ 1,000 гр. и че той като не рачи да даде толѣкъ чюдо па-ры остави се отъ да сѣ жени, лѣдъ му до-де отъ Солунъ свѣдѣтельство, както и въ вѣ-стника си бѣхте обнародвали. Свѣдѣтельство то отъ Солунъ пристигна въ Петѣкъ на 10-тай того, подписано отъ родителитъ му и съотечественици тѣ му, които исповѣ-ватъ закъ е свободенъ и сѣ родителскѣ благословіи може да сѣ вѣнчѣе дѣто обыча: за-носѣ го пакъ на С. Владыка, за да му подѣ-рди и той че тогава да сѣ земе отъ Патриарш-іятъ законѣтъ вулж и сѣ вѣнчѣе: Владыка-тъ сѣ отказва на това че негрѣбвало под-твърденіе отъ неговѣ странѣ, като има отъ Бащи си, Майки сѣ и сичкити сѣ съотече-ственици, но право да сѣ отнесе то Пат-риаршѣтъ да сѣ земе вулжѣтъ и свѣдова-телно на 12—24 Юлія да сѣ вѣнчѣе. Сире-чѣтъ Христо, зарадѣтъ сѣ до уиѣ че му-тъкъ ще сѣ вѣнчѣе, и че нѣма нѣкой нѣмъ да му пригѣтѣнова, като отива като при Бащи си на Патриаршѣтъ. Но ...!!! то да види-тежко му, тѣмъ дѣто думѣтъ че наистинѣ Христови живѣтъ и че у тѣхъ е сѣка правда, тѣмъ нѣма да види и сѣ потѣзи най-напрѣдъ Архидіакоу ли е, Архидіакоу ли е, поиска му 60 гр. вулж парасѣ съ тѣ думи: отидѣтъ грѣшѣ въредѣксѣтъ въ Българъ кжесѣмѣ Стефанѣтъ окаянѣксѣтъ. Той каза че 60 гр. му сѣ много и сѣ по-ли да земѣтъ и кѣму кѣмъ и на грѣшнѣтъ 25 гр. рѣчениитъ Архидіакоу като чюва това, искрѣтъ върху му като на нѣкой уиѣца и му каза, сама кѣмъ юрѣтъ кѣ 25 гр. зарѣкъ, хитъ окаянѣтъ гѣне българи протестантарѣтъ бирѣ кжесѣ хитѣ стѣнѣтъ дѣръ! той сирѣчѣтъ сѣ вѣри и кѣмъ че ни-кой не му е казалъ за това отъ Българитѣ, но неговѣ нѣкой прѣтелъ грѣшѣ прѣди мѣ-ко сѣ оженилъ, и че той му казалъ че тѣй земали. И така Архидіакоу го испѣжда съ такива думи, които нѣмъ сѣ сра-мѣваме да ви явимъ, и сѣ затвара въ ода-іятъ си. Кѣтъмѣтъ Христо остава самъ сам-иничѣтъ въ ширѣкѣ дворѣ на Патриархана-та като въ необрано лѣзіе, мисли, крои, мѣри и развѣрѣва но, на никѣдъ не стѣга, т: е: каквото и да иска да каже, и колкото и да го бѣше подбудило ви плаѣ и да по-кашо да сѣ помози, нѣма кой да го чюе, за-това сълъзъ като сѣ вѣйка около погнѣтъ чѣ сѣ въ двора Христовъ, и като никого прѣдъ очѣтъ сѣ не виждаше, доиде му да сѣ отчае, и въ сѣмѣта чѣзъ извѣмѣва колкото го гласѣ дѣржи: какво търѣмъ азъ отъ грѣ-шнѣтъ? искамъ законъ на Българскѣтъ черковѣ да сѣ вѣнчѣе, а Българскѣтъ поповѣ нѣма-ли право да извѣрѣватъ свѣтнѣтъ тайни, но що имъ при грѣшнѣтъ, отъ които не искамъ друго, освѣтъ опѣва което могатъ да ми направѣтъ на драго сѣрдце и Протестанскѣ-тъ въ Ц.-градѣ поповѣ, т: е: да ма вѣнчѣятъ? испѣлихъ сѣ дълѣжѣстѣтъ Христіанскѣ за-тъй ако има Богъ да ма осѣди, нека грѣ-шнѣтъ Дѣа: поповѣ, владыци и грѣшнѣтъ па-триархъ да мислѣтъ, и Богу отѣвѣтъ да два-тъ, азъ отъ днесъ и на тѣтъкъ сѣмъ про-тестантинѣтъ, нѣмамъ нужди отъ грѣшнѣтъ. То-ва като чюва горѣречѣнитѣ Архид: този чѣзъ заповѣда на патришкѣтъ запѣтъ при-нѣро да го завѣдѣтъ, и тѣ улавѣтъ го и като Българѣ скоро го придѣмѣтъ и при-Архид: го заповѣдатъ; Тогава до скоро до-тайтъ Архид: заповѣда по уиѣмѣ да му го-вори и му сѣ обѣщава да имѣти 40 грѣну-лѣмъ парасѣ и да даде други 20 гр. зашто-го не имѣмѣтъ грѣшнѣтъ поплъ на нѣмѣта си (го-дема си) ни заштого единъ безѣнѣтъ грѣ-шнѣтъ отидѣтъ и сѣ намѣрятъ на тоде-жа безъ да го виѣка нѣкой на заштого

вѣ:
на
та
Гр.
ати
ата
уй
Ц
дини
ч
О
си
не
зм.
би
де
ю
«
с
тн

б
д
но
бн
п
ни
с
ен
о
и
г
о
г
и